

שליד המועצה המקומית גני תקווה

העורר:

עו"ד אורון שוורץ

מגדל המוזיאון, רחוב ברקוביץ' 4

תל אביב

טלפון: 03-6935242 פקס: 03-6935244

ksn.law@gmail.com

- נגד -

המשיב:

מנהל הארנונה של המועצה המקומית גני תקווה

רחוב הגליל 48

גני תקווה 55900

ע"י ב"כ עו"ד רונית עובדיה ממשרד עו"ד הררי - טויסטר ושות'

מדרך בן גוריון 2

רמת גן 52573

טלפון: 03-7553800 פקס: 03-7553801

ronit@htlaw.co.il

החלטה

1. בתיק זה הוגש ביום 18-08-2009 ערר לפי חוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו - 1976, על שומת ארנונה שהוצאה בתיק 05/09 למר אורון שוורץ עבור נכס ברחוב הרמה 28 בגני תקווה, הידוע בספרי המועצה המקומית גני תקווה כנכס מספר 4120000 (להלן: "הנכס"). בהודעת הערר מסר ב"כ העורר (שהוא גם העורר עצמו כמובן), עו"ד אורון שוורץ, כמען להמצאת כתבי בי-דין את המען: בית אוצר ציפורן, רחוב אחד העם 27, תל אביב, טלפון: 03-5609115 פקס: 03-5609116.
2. כמתחייב, הועברה הודעת הערר לתגובת המשיבה וזו העבירה אותה לפרקליטיה אשר הגישו כתב תשובה לערר ביום 25-08-2009.

3. ראוי לציין, כי הטענה האחת והיחידה בהודעת הערר הייתה ונותרה תוספת בלתי מוסברת, כך נטען ולא נתברר סופו של דבר לפנינו, של 16 מ"ר לשטח נכס המצוי בבעלות העורר. העורר לא השתית טענתו על אף טענה עובדתית שהיא, אלא רק על הבעת פליאה ותמיהה כללית. מנגד, תמכה ב"כ המשיבה את טענותיה, כפי שפורטו בתשובתה, במדידות עדכניות של הנכס.
4. לאור גדר המחלוקת בין הצדדים, נקבע דיון ליום 15-11-2009, ובהמשך לבקשתה של ב"כ המשיבה נדחה הדיון ליום 20-12-2009. הודעה על מועד הדיון הנדחה הועברה לצדדים כדיון, בהתאם לכתובותיהם המצוינות על כתבי הטענות. על פי אישור המצוי בתיק ערר זה הומצאה ההודעה בשלמותה כדיון לפקס של העורר 03-5609116, כפי שנמסר על ידו בכתב הערר.
5. בהגיע מועד הדיון, התייצבו לפנינו ב"כ המשיבה ומנהלת הגבייה של המשיבה, אך העורר עצמו או מי מטעמו כמייצגו - לא התייצבו. לאחר המתנה בת מחצית השעה, הציגה בפנינו ב"כ המשיבה את חישוב השטח כפי שנערך ואושר וביקשה לדחות את הערר. על פי החלטתנו מאותו מועד צפויה הייתה החלטתנו להתפרסם בתוך ימים אחדים. פרוטוקול הדיון הודפס ונשלח אל הצדדים ובמענה התקבל מכתבו של העורר ביום 24-12-2009, שמפאת כבודו של הפרקליט הנכבד - נמנע מלהתייחס אל תוכנו, אך נעיר כי הוא כולל התבטאויות מיותרות ובוטות, לרבות איומים מתריסים, ובכל מקרה ניתן ללמוד ממנו שהפרקליט הנכבד העתיק את משרדו למען חדש, אך לא טרח לעדכן או להודיע לוועדת הערר דבר שינוי זה. בשולי המכתב ביקש הפרקליט הנכבד לבטל את הדיון שנערך, לזמנו לדיון ולאפשר לו לטעון בפני וועדת הערר. אף שכאמור סברנו כי הפרקליט זומן כדיון לדיון, מאחר וטרם ניתנה החלטה בערר, הורינו על קביעת מועד חדש לדיון ביום 12-01-2010 והודעה על כך נמסרה לצדדים. כל זאת בנימוקי החלטתנו, שהודעה לצדדים, ביום 24-12-2009.
6. בעקבות החלטה זו הודיע ב"כ העורר ביום 10-01-2010 על משיכת הערר (תהא משמעות הביטוי אשר תהא). הודעתו הועברה לב"כ הצד שכנגד, והוועדה בקשה את התייחסות ב"כ העורר לשאלת מחיקת הערר או דחייתו וכן לשאלת ההוצאות. בו ביום המציא ב"כ העורר הודעה בוטה, ניתן לומר אפילו בוטה ביותר (ושוב, מפאת כבודו של הפרקליט לא נתייחס אל הדברים לגופם) ובמקביל המציאה ב"כ המשיבה את עמדתה בה הסכימה למחיקת הערר, אך עמדה על חיוב העורר בהוצאות, מן הנימוקים שפורטו בהרחבה בתגובתה. הודעת ב"כ המשיבה הומצאה לב"כ העורר והוא השיב עליה. ראוי להעיר – כי התשובה, כמו מסמכים קודמים שהומצאו לוועדה – רוויה התבטאויות אישיות של העורר הנכבד. צר לנו על הדרך ועל הסגנון. אנו מבכרים להכריע בשאלה האחת והיחידה העומדת להכרעה – שאלת ההוצאות – באופן ענייני, מבלי להיגרר לאופן הטיעון האמור ובעיקר לתוכנו, אשר רחוק מלשקף את המציאות כהווייתה וכעולה מהמסמכים המצויים בתיק הערר.
7. לאחר שקראנו את טיעוני הצדדים ולאור עמדת ב"כ המשיבה, אנו נעתרים לבקשת העורר ומורים על מחיקת הערר. עם זאת עלינו להתייחס לשאלת ההוצאות. כעולה למקרא הערר, הרי שלמרבה הצער, זה הוגש על ידי העורר באופן סתמי למדי, מתוך הבעת פליאה כללית, מנין צץ לו – לשיטתו, כמובן – אותו שטח נוסף בגינו חויב העורר בארנונה, וכפי שהודה הוא ב"כ העורר בעצמו בהודעתו: "לאחר שקבל את הזימון כדיון לדיון השני בעניינו ונועץ באנשי מקצוע, בחר משיקולים משפטיים קרים תוך הערכת סיכויי להתמודד מול וועדת הערר, ולא מתוך הסכמה עם החיוב למשוך את הערר". ראוי להעיר – לעורר אין ולא היה כל עימות מכל מין וסוג עם ועדת הערר. מדובר בהליך מעין שיפוטי, בו רשאי בעל נכס להשיג על החלטת הרשות. היא בעלת ריבו ומול טענותיה – ומול טענותיה בלבד – עליו להעלות טענותיו שלו.

ועדת הערר שומעת את הטיעונים ומכריעה בסכסוך, כפי חובתה. אין אלא להצטער על כי עובר להגשת הערר והטרחת המערכת, ביכר העורר שלא להיוועץ באנשי מקצוע, כפי שניכר מהודעת הערר ומטיעוניו שלו. ככל שקראנו את הודעת הערר לקראת החלטתנו זאת, כמו גם את טיעוני הפרקליט הנכבד, לא מצאנו בהם כל טענה עניינית שהייתה ראויה להישמע עת הגיש את הערר. ראוי היה לבדוק בצורה רצינית את הנתונים בטרם הגשת הערר, בהחלט יתכן שמיד בסמוך לאחר קבלת כתב התשובה מב"כ המשיבה, היה על הפרקליט לשקול את עמדתו או לקיים את התייעצותיו, אך אלה נעשו – כזכור – ערב הדיון וככל הנראה לאור העובדה שבדיון היה נדרש להסביר את טענותיו.

8. מנגד ניכר היה שב"כ המשיבה השקיעה מאמצים לא מבוטלים בהכנת תשובתה, הופיעה לדיון ביחד עם מנהלת הגבייה של המשיבה, וסיפקה את התשובות הנדרשות ממנה על מנת לבסס את החיוב אותו הוציאה המשיבה בארנונה כפי שחויב העורר.

9. משכך, אנו בהחלט סבורים שיש מקום להשית על העורר את הוצאות ההליך, אך זאת נעשה בסכום מתון יחסית, מתוך מטרה לאזן בין זכות הגישה לערכאות והליכי משפט מחד ומנגד, החובה מהימנעות מהגשת הליכי סרק מיותרים. אנו קובעים כי העורר ישלם למשיבה הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח בתוספת מע"מ כשיעורו בעת התשלום. קביעת ההוצאות לקחה בחשבון את בקשת העורר לקיים דיון מחודש, לאחר העדרו מן הדיון הראשון אליו זומן כדיון, דיון שהיה מיותר בעליל הן פרוצדוראלית והן עניינית.

10. ניתן ביום 13-01-2009 בגני תקווה. ההחלטה תישלח לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה ובמקביל בפקסימיליה.

_____	_____	_____
רז לבנת, עו"ד	ליוי אפל גוראל, עו"ד	רו"ח איזט מולינה
יו"ר	חבר	חבר